

Cuncurs județean de ARTĂ PLASTICĂ

**GRĂDINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT GULLIVER în
colaborare cu Asociația PRO GULLIVER,
Primăria Municipiului Sf. Gheorghe
Inspectoratul Școlar Județean Covasna
organizează concursul de ARTĂ PLASTICĂ**

Poezia mea preferată

Tema concursului: Ilustrarea poeziilor din creația unori poeți contemporani

REGULAMENTUL concursului:

Pot participa copii în vârsta de 3-6 ani în trei categorii:

- 3-4 ani
- 4-5 ani
- 5-6 ani

Condiții de participare:

Fiecare participant are dreptul să prezinte o singură lucrare în tehnica – pictură, desen – pe suport de hârtie A4.

Fiecare lucrare va avea pe verso: numele și prenumele, vârsta copilului, numele unității de învățământ, numele cadrului didactic îndrumător precum titlul și autorul poeziei alese.

DESFĂȘURAREA CUNCURSULUI:

Lucrări selecționate (câte trei la fiecare categorie de vârstă) vor fi trimise pe adresa:

Grădinița cu Program Prelungit GULLIVER Sf. Gheorghe str.
Dealului nr 24. cod. 520060 Jud. Covasna, până la data de **26.05.2016.**

Din lucrările sosite se va organiza o EXPOZIȚIE în perioada **26.05.2016-02.06.2016.**

Câștigătorii vor fi premiați la data de **02.06.2016.**

MEGYEI SZINTŰ GULLIVER RAJZPÁLYÁZAT

A pályázat kiírója: *Gulliver napköziotthonos óvoda Sepsiszentgyörgy
Pro Gulliver egyesület Sepsiszentgyörgy*

A pályázat támogatói: *Sepsiszentgyörgy Polgármesteri Hivatala
Kovászna Megye Tanfelügyelősége*

A pályázat neve: *Gulliver rajzpályázat*

A pályázat köre:

3-6 éves óvodások korcsoportonkénti beosztásban.

A korcsoportok választásánál a jelentkezés időpontjában érvényes életkort kell figyelembe venni.

I. korcsoport: 3-4 év

II. korcsoport: 4-5 év

III. korcsoport: 5-6 év

A pályázat témája: *Vers alapú rajzpályázat*

A pályamunka elkészítéséhez a versek megtalálhatók a mellékletben.

A pályázat beküldési határideje: 2016. május 26.

A pályázat benyújtásának helye: *Gulliver napköziotthonos óvoda Sepsiszentgyörgy,
Domb utca, 24. szám, cod p.520060.*

A díjátadó ünnepségre 2016.június 2-án, kerül sor. Az ünnepség pontos időpontjáról időben értesítjük a díjazottakat.

Egy gyerek egy pályaművel indulhat.

A mű hátán szerepeljen a vers címe és költője, a gyermek neve, korosztály, intézmény neve, óvodapedagógus neve, telefonszáma, e-mail címe.

A pályamű A4 lapra készülhet, bármilyen rajz vagy festési technikával.

A pályázatok értékelése: Korcsoportonként 3 díjazottat választunk ki.

A pályázatok elbírálása: 2016. május 31.

A pályázatban csak azok a munkák vehetnek részt, amelyek eleget tesznek a pályázati kiírásban foglaltaknak.

Melléklet

Mészely József:

Pirongató táncoltató
Nyári kíválgató
Várom már a vakációt
Hintáztató

Kovács András Ferenc:

Mackónóta
Én, a Nap
Barna bogár
Csillagszél
Vencibencivince
Egy kecske hegyre megy
Kanásznóta
Amikor még kicsi voltam
Cir Pál sógor
Békazene

Kányádi Sándor:

Ha a napnak
Erdőn jártam
Szeptemberi töprengés
Gágogó

Mészely József:

Pirongató táncoltató

Nézzétek csak, szájtátik,
A mi csizmánk szikrázik,
Úgy járja a döngölőt,
Kigyújtja a levegőt!

Nézzétek csak, puzmogók,
Rokolyáink suhogók,
Úgy forognak kecsesen,
Szél támad itt sebesen!

Nyári kíválgató

Az égboltnak szivárványt,
Utazóknak gyors járgányt,
Pihenőknek hűs árnyat,
Langy szellőnek fuvalmat,
Réteknak dús pázsitot,
Pillangóknak virágot,
A horgokra nagy halat,
A fészekbe madarat,
Szomjazóknak friss vizet,
Vitorlának jó szelet,
Gombászóknak vargányát,
Hombárba ért gabonát,
Focizóknak jó kapust,
Könyveknek bölcs kritikust,
Tölcserekbe fagyaltot,
Három, négy, öt gombócot,
S a fülünkre tizenkét
Csokorba nőtt cseresznyét!

Várom már a vakációt

Várom már a vakációt,
Hogy úsztassak papírhajót,
Eregessek sárkányokat,
Szél útján csavargókat.

Másszak fára, dombra, hegyre,
Utazhassak a tengerre:
Fogjak rákot s fürge halat,
Hús árnyékú füzek alatt.

Víg csapatban focizhassak,
S lepkék után rohangáljak,
A tisztáson vagy a réten
Lebarnulva, jókedvűen.

Késő estig csatangozjak,
Bogarásszak, madarásszak
Nem gondolva évkezdésre,
Csengőszavú szeptemberre.

Hintáztató

Hinta-palinta
lendülés,
Csoda vár, pajtás
repülés,
Csoda vár, földi
varázslat,
Lendülj, hogy érd el
az ágat!
Hinta-palinta
suhanás,
Szédül a világ,
kispajtás,
Szédül és billen
most zuhan,
Surrán és újra
megtorpan.
Hinta-palinta,
szédület,
Álmok útjára
elvezet,
Oda, hol közel
a távol,
Ahol az éj is
világol...

Kovács András Ferenc:

Mackónóta

Jó mackóhoz illőn én is
csak várom a tavaszt –
táncos talpam beledermedt,
míg a hegyen havazott.

Úgy aludtam barlangomban
durmolgatva, mint a tej –
azt álmodtam, hogy csiklandoz
pimaszul egy hópehely...

Ami kevés mézsem maradt,
béfagyott a csöbörbe,
míg álomban a Téalapó
bajuszomat pödörte...

Jó mackóhoz illőn lomhán
csak a tavaszt lesem én,
mert az morcos mackólelket
melengető esemény!

Én, a Nap

Én, a Nap,
én, a Nap,
hegygerincen üldögélek
néhanap, néhanap.

Én, a Nap,
néhanap
hegygerincről lógotom a
lábamat, lábamat.

Én, a Nap,
én, a Nap,
friss sugárral csiklandozom
talpadat, talpadat

Barna bogár

Merre repülsz, barna bogár,
mondd; hova szállsz, mondsza, ki vár?

Szállok szélben felhőt fogni,
esőcseppel társalkodni.

Barna bogár, mért menekülsz,
ujjbegyemen mért le nem ülsz?

Mert sietős hazamennem,
kósza pihén lepihennem.

Merre repülsz, barna bogár,
mondd, hol a hely, mely hazavár?

Harmatpalotában lakom,
csillagos ég az ablakom.

Vencibencivince

Víg legényke volt
vencibencivince,
jól ismerte mindahány
padlás, pajta, pince.
Három másik is kitelt
volna még belőle,
még az éhes kandúr is
elszelelt előle.
Cérnahangon cincorált
Vencibencivince,
mégis reszketett a bôsz
cirnosok gerince.
Puszta utcán peckesen
úgy pucolt előre,
hogy már attól égnek állt
minden macska szôre.
Ámbár csöpp egérke volt
Vencibencivince,
oly csöpp, hogy nem is tudom:
volt-e? lesz-e? nincs-e?

Csillagszél

Csillagszélben, bing-bang-bong,
tündér rebben, fátylat bont,
szájunk szélén szállingál,
szempillánkon állingál.

Kis markában lépvessző,
sóhajtásból képet sző,
repdes, libben lent és fönt,
párnáinkra holdfényt önt.

Hús hajnalban elhessen,
hogy még visszatérhessen...
Csillagszélben fátylat bont,
tündér rebben, bing-bang-bong

Egy kecske hegyre megy

Egy kecske hegyre megy,
szakálla megremeg,
mert mekegve ugrabugrál:
mekk és egyre mekk...

A kecske hegyre megy,
s a farka megremeg,
mert az élet, kecske-élet,
élet oly remek!

És mekk és egyre mekk:
e vers itt megreked,
mert kecskénk felért a hegyre,
s minden egyre megy...

Kanásznóta

Három sovány malacom
hentereg a sárban:
egy hurkáért eladom
mindet a vásárban.
Hej, cugu-cugu, csika te,
gyere ki a sárból:
hozok néked cipellőt
a heti vásárból!
De ha minden malacom
cipellőben járna:
nem is futná zsebemből
semmilyen vásárra...
Hej, mégha három malacom
perselymalac lenne:
szép kövérré hízlalnám,
sárba sose menne!

Cir Pál sógor

Kerekerdőn, zengő réten
tücsökzene minden héten!
Cir Pál sógor cerepel:
hegedőzik, szerepel!

Hangol, húroz, hajlong, zűröz,
dörgölőzik fához-fűhöz:
hangzatoknak mesteri
a tapsot sem restelli...

Rá is reccsen Hangya ángya:
magát minek veti-hányja?!
Szegény vándormuzsikus
szeszélyes és fuzsitus...

Tombol mező, tombol kert:
soha ilyen nagy sikert!
Kerekerdőn, zengő réten
Cir Pál húzza minden héten!

Amikor még kicsi voltam

Amikor még kicsi voltam,
anyám hajába szagoltam,
apám térdén lovagoltam,
s fel az égre, ha szerettem,
nevetésem eregettem.

Amikor már felnőtt voltam,
holdviolába szagoltam,
büszke csikón lovagoltam,
s lába elé, ha tehettem,
nevetésem teregettem.

Mikor aztán öreg voltam,
árvacsalánba szagoltam,
görbe boton lovagoltam,
s ha busongtam, ha nevettem:
pipafüstöt eregettem.

Most, hogy immár nagyobb vagyok,
bennem élnek kicsik-nagyok:
nevetésem azért ragyog
messze, akár a csillagok...

Békazene

Parti berekben brekken a béka:
rezzen a nádas barna taréja.
Békazenére ringnak az árnyak:
tó puha fodrán vadkacsaszárnyak.
Egy tavirózsán brekken a béka:
sárgul a félhold kajla karéja.
Békazenére, békazenére
csillagok ülnek az éj peremére.
(részlet)

Ha a napnak

Ha a napnak lába volna,
bizonyára gyalogolna.
Ha pedig keze is lenne,
akkor ő is cipekedne,
s leülne, ha elfáradna,
ide mellénk, a kis padra.

Kérges kezét térdre ejtvén,
merengne a holdas estén.
Úgy várná be, szépen ülve,
hogy a föld őt megkerülje.

Szeptemberi töprengés

Hogyha nekem szárnyam volna,
Délre szállnék, mint a gólya.
Nem kellene óvodába
járnom, aztán iskolába.

De azért jó mégse volna
elrepülni, mint a gólya.
Édesanyám bánatában
folyton sírna énutánam.

Le is teszek végleg róla,
csak azért se leszek gólya.
Inkább járok óvodába,
azután majd iskolába.

S mire mindet mind kijártam,
s mégse nőne ki a szárnyam,
tudom már, hogy mit csináljak:
elszegődöm pilótának.

Erdőn jártam

Erdőn jártam,
málnát szedtem,
amit szedtem,
mind megettem,
üres a kaska,
mit csináljak,
mit mondjak anyámnak,
ha megkérdi,
hol a málna,
miért üres
a kosárka?
Azt mondjam-e,
jött egy medve,
amit szedtem,
mind megette?
Dehogyan mondom,
megijedne.
Jujj!

Gágogó

Baktat, kocog a csacsi,
diceg-döcög a kocsi.
Árok partján a liba
azt gágogja: taliga,
kicsi kocsi, taliga,
a csacsi nem paripa!

De csak kocog a csacsi,
diceg-döcög a kocsi,
csak a kerék mondja, hogy
kityi-koty, kityi-koty,
ha liba vagy, csak totyogj!